

[Birthe Wetlesen.]

øgede indkøb af både kunst og malerier. Jeg synes ikke, det står så sløjt til; når man om sommeren kører rundt i landet, ser man jo et stort opbud af malerisalg-udstillinger; ligeledes dukker det ene keramikværksted op efter det andet, så mon det ikke lige så stille kommer ind i en god udvikling, især hvis staten ikke dirigerer udviklingen for stærkt; lad det dog selv gro!

Mit parti vil afvente udvalgsbehandlingen, men kan ikke love nogen særlig velvillig indstilling til lovforslaget. Det forekommer mig også, at lovforslaget opererer med et meget stort administrationsapparat med dertil hørende udgifter, som jo skal lægges oven på de øvrige i lovforslaget foreslåede beløb.

Weikop: Jeg har forstået i hvert fald på en af talerne, at kunst behøver ikke ligefrem at være kedelig, og det var måske det, der afholdt folk fra at komme til kunst-udstillinger. En debat her behøver vel heller ikke at være kedelig; derfor vil jeg ikke begynde med at citere H. C. Andersen, men derimod minde om, at der på et eller andet teater er blevet sunget en revyvisse, der hed sådan noget lignende som: „Det er ikke det, man gør'et, men det er måden, man gør'et på“. Det, der går igennem alle talerne her, er, at vi alle sammen er enige om at støtte kunst og kultur, det behøver vi såmænd ikke at tage vore programmer op for, det er vi alle sammen enige i, men her kan jeg sige, at det er somme tider måden, det gøres på. Blot en enkelt ting, vil jeg gerne have lov til at nævne her.

I bemærkningerne til lovforslagets § 4 kan vi læse følgende:

„For alle tre udvalg gælder, at deres virke bliver aktivt og ikke kan indskrænkes til det passive at modtage og bedømme ansøgninger om støtte.“

Nu kunne man måske heraf udlede — jeg siger udtrykkelig: måske udlede — at det nuværende kunsthøjskole har indskrænket sig til bare at modtage ansøgninger og bedømme, om der skulle uddeles støtte eller ej. Jeg håber ikke, at det skal forstås sådan, og jeg tror det heller ikke, og når jeg siger, at jeg ikke tror det, så er det fordi, den højtærede minister, da vi havde lovforslaget

fremme den 10. januar 1962, sagde følgende — Folketingstidende 1961-62, spalte 1952 —:

„Som nævnt er det min opfattelse, at fondet allerede har bidraget meget væsentligt til at indfri de forventninger, der ved oprettelsen stilledes til det. Der er gennem de udførte udsmykningsopgaver tilført dansk kulturliv store kunstneriske værdier, og fondets betydning kan klart måles i en øget kunstnerisk aktivitet til gavn for den enkelte kunstner og for dansk kunsthøjskole som helhed.“

Man vil jo sikkert give mig ret i, at det tyder jo på, at kunsthøjskolen hidtil har gjort et ganske godt arbejde også efter ministerens mening, og derigennem høstet megen erfaring. Jeg tror da også ud fra det kendskab, jeg har til det, at fondets forretningsudvalg, der får meget, meget beskedne vederlag, de fleste får slet ingenting, faktisk har indarbejdet kunsthøjskolen på en ganske god måde. Derfor vil jeg meget gerne sige, at det står mig ikke helt klart, hvorfor man, når man har en sådan opfattelse med hensyn til dette meget vigtige kunsthøjskolefelt, absolut skal prøve noget nyt netop lige nu, hvor den gamle kunsthøjskole, hvis jeg må sige det sådan, først er ved at blive indarbejdet, og kommunerne hele landet over kender det.

Det er det jeg siger: måden at gøre det på kan man diskutere. Jeg ved godt, at det er den høje ministers fulde ret at komme med et lovforslag her, men jeg må egentlig sige, at da man vedtog loven om statens kunsthøjskole i 1962 og satte en revisionsbestemmelse ind om, at loven skulle revideres i 1966-67, så regnede man med, at dette fond kunne arbejde sig ind. Vi var dengang også inde på, at nu skulle vi til at reklamere, vi skulle sende pjecer ud, og jeg kan ikke huske alt det, vi skulle — det kan de udmærkede ordførere huske — men så kommer man knap to år efter og siger: alle de pjecer og alt det, vi sendte ud, kan vi nu pakke ned i papirkurven.

Jeg synes, jeg vil sige dette. Jeg ved udmærket godt — det kan enhver sige til mig — at enhver ting kan gøres anderledes. Selvfølgelig kan den det, men afgørende er efter min mening, om den også kan gøres bedre i den nuværende situation. En ting må i hvert fald stå klart, synes jeg, og det vil jeg også gerne have bekræftet, at det bestående kunsthøjskole har været aktivt og